

Nederlandse Associatie van de Farmaceutische Industrie »Nefarma«
og Bond van Groothandelaren in het Farmaceutische Bedrijf
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — 'Omni-Partijen Akkoord' —
formaliteten — den anfægtede retsakts karakter«

Rettenns dom (Første Afdeling) af 13. december 1990 798

Sammendrag af dom

Annulationsøgsmål — retsakter som kan være genstand for søgsmål — skrivelse fra et kommissionsmedlem til en medlemsstat, hvori der gives udtryk for, om en aftale mellem virksomheder er forenelig med Traktatens konkurrenceregler — ingen retligt bindende virkninger — ikke omfattende — efterkommet af modtagerstaten i forbindelse med vedtagelse af nationale foranstaltninger — ingen betydning

(EØF-Traktaten, art. 5, 85 og 173; Rådets forordning nr. 17)

Der kan ikke antages at foreligge en retsakt, som kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål i medfør af Traktatens artikel 173, når et kommissionsmedlem i en skrivelse, som rettes til en medlemsstats myndigheder, men som ikke har retligt bindende virkninger som dem, der følger af f.eks. en beslutning om meddelelse af fritagelse eller om foreløbige forholdsregler eller en begæring om oplysninger, idet skrivelsen kun indeholder en tilkendegivelse af den forelø-

bige vurdering, Kommissionens tjenestegrene har foretaget af en aftale mellem virksomheder i forhold til Traktatens artikel 85, og forslag om ændringer af aftalen, mens de processuelle rettigheder for aftalens parter og den virksomhed, der har indgivet en klage, i øvrigt udtrykkeligt forbeholdes.

Det forhold, at skrivelsen har fået de myndigheder, den var rettet til, til at træffe foranstaltninger inden for rammerne af natio-

nal ret, ændrer ikke skrivelsens retlige karakter. Når der er tale om, hvorledes de nationale myndigheder skal forholde sig i forbindelse med en af Traktatens artikel 85 omfattet aftale mellem virksomheder, har

Kommissionen hverken efter Traktatens artikel 85 eller forordning nr. 17, og heller ikke efter Traktatens artikel 5 nogen kompetence til at rette en bindende beslutning til en medlemsstat.

RETTENS DOM (Første Afdeling)
13. december 1990*

I sag T-113/89,

Nederlandse Associatie van de Farmaceutische Industrie »Nefarma«, Utrecht,

og

Bond van Groothandelaren in het Farmaceutische Bedrijf, Amsterdam,

ved advokaterne B. T. Ter Kuile, Haag og E. H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam,
og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Loesch, 8, rue Zithe,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. J. Drijber, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: nederlandsk.